



## Universitätsbibliothek Paderborn

**Concordia. Pia Et Vnanimi Consensv repetita Confessio  
fidei & doctrinæ Electorvm, Principvm Et Ordinvm Imperii,  
atq[ue] eorundem Theologorum, qui Augustanam  
Confessionem amplectuntur**

**Lipsiæ, 1606**

X. De Ceremoniis Ecclesiasticis, Qvæ Vvlgo Adiaphora seu res mediæ &  
indifferentes vocantur.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-35443**

non curioſe ſcrutemur, ſed huius rei cognitionem alteri ſeculo reſeruemus: vbi non modò hoc mysterium, fed & alia multa, in hac vita ſimpliciter à nobis credita, reuelabuntur: quæ captum cœcæ noſtra rationis excedunt.

## X.

## DE CEREMONIIS ECCLESIASTICIS, QVÆ VVLGO Adiaphora ſeu res mediae & indiffe- rentes vocantur.



R T A est etiam inter Theologos Augustanæ Confessionis controverſia de ceremonijs ſeu ritibus Ecclesiasticis qui in verbo Dei neq; præcepti ſunt, neq; prohibiti: ſed ordinis tantum & decori gratia in Eccleſiam ſunt introducti.

### *Status controuerſia.*

**Q**Væfitum fuit, num perſecutionis tempore, & in caſu confeſſionis (etiamſi aduersarij nobis cum in doctrina conſentire nolint) nihilominus ſalua conſciencia aliquæ abrogatæ ceremoniæ, quæ perle indifferentes, & à Deo neque mandatæ neque prohibitæ ſint, poſtulantibus id & vrgentibus aduersarij, iterum in uſum reuocari poſſint: & an hoc modo cum Pontificijs in eiusmodi ceremonijs & adiaphoris conformati recte queamus. Una pars hoc fieri poſſe affi- mavit: altera verò negauit.

### AFFIRMATIVA.

*Sincera doctrina & confefſio  
de hoc articulo.*

AD

**A**d hanc controuersiam dirimendam vnanimi consensu credimus, docemus, & confitemur, quod ceremoniae sive ritus Ecclesiastici (qui vero Dei neque præcepti sunt, neque prohibiti, sed tantum decori & ordinis causa instituti) non sint per se cultus diuinus, aut aliqua saltem pars cultus diuinii. Scriptum est enim: Frustra colunt me, docentes destrinas, mandata hominum.

I.

*Matth. 15.*

Credimus, docemus, & confitemur, Ecclesiæ Dei, ab his terrarum, & quo cunque tempore, licete, pro re data, ceremonias tales mutare: iuxta eam rationem, quæ Ecclesiæ Dei utilissima, & ad ædificationem eiusdem maximè accommodata iudicatur.

II.

Ea tamen in re omnem leuitatem fugiendam & offendicula cauenda: in primis vero infirmorum in fide rationem habendam, & ijs percendum esse censemus.

III.

*1. Cor. 8.**Rom. 14.*

III b

Credimus, docemus, & confitemur, quod temporibus persecutionum, quando perspicua & constans confessio a nobis exigitur, hostibus Euangelij in rebus adiaphoris non sit cedendum: Sic enim Apostolus in-

*Galat. 5.*

quit: Qua libertate Christus nos liberauit, in ea state, & nolite iterum iugo seruitutis subiisci. Et alibi: Nolite iugum ducere cum infidelibus, &c. Quæ enim est societas luci ad tenebras? &c. Item, quibus neque ad ho-

*2. Cor. 6.**Galat. 2.*

ram cessimus subiectione: ut veritas Euangelij permaneret apud vos. In tali enim rerum statu non agitur iam amplius de adiaphoris: sed de veritate Euangelij, & de libertate Christiana sarta recta que conseruanda & quomodo cauendū sit, ne manifestè idolatria confirmetur, & infirmi in fide offendantur. In huiusmodi rebus nostrum certè non est, aliquid aduersarijs largiri: sed officium nostrum requirit, ut piam & ingenuam confessionem edamus, & ea patienter feramus, quæ Dominus nobis ferenda imposuerit, & hostibus verbi Dei in nos permiserit.

Credimus, docemus, & confitemur, quod Eccles alia aliam dampnare non debat, propterea, quod ha vel illa plus minusque externarum ceremoniarum, que Dominus non instituit, obseruet: si modò in doctrin eisque articulis omnibus, & in vero sacramentorum usu sit inter eas consensus. Hoc enim vetus & verendum est: Dissonantia ieunij non dissoluit consonan tam fidei.

### NEGATIVA.

#### *Falsæ doctrinæ de hoc articulo reiectio.*

**R**epudiamus atque damnamus hæc falsa & verbo DEI contraria dogmata.

I. Quod humanæ traditiones & constitutiones, a Ecclesiasticis rebus, per se, pro cultu Dei, aut cetero parte diuin cultus sint habendæ.

II. Quando eiusmodi ceremoniæ & constitutiones, Ecclesiæ Dei coactione quadam tanquam necessariæ obtruduntur: & quidem contra libertatem Christianam, quam Ecclesia Christi, in rebus eiusmodi externis, habet.

III. Cum asseritur, quod tempore persecutionis, quando clara confessio requiritur, hostibus Euangelij obseruatione eiusmodi rerum adiaphorarum graui cari, & cum ipsis pacisci & consentire liceat: quare cum detimento veritatis cœlestis contundat.

IV. Cum externæ ceremoniæ, quæ indifferentes sunt ea opinione abrogantur, quasi Ecclesiæ Dei liberum non sit, pro re nata, vt iudicauerit ad adiunctionem utile esse, hanc vel illam ceremoniam, ratione libertatis Christianæ, usurpare.